

ZÁPIS

z jednání hodnotící komise pro výzvu č. 03_23_050 Operačního programu
Zaměstnanost plus

Datum jednání	12.6.2026
Čas jednání (od – do)	9:00 – 10:45
Místo jednání	Kartouzská 4, Praha 5, místnost 318
Počet členů hodnotící komise	5
Seznam účastníků	Viz prezenční listina v příloze zápisu

Přehled hodnocených projektů:

Č.	Registrační číslo projektu	Název projektu	Výsledné bodové / slovní hodnocení projektu	Detail hlasování o výsledném hodnocení
1.	CZ.03.03.01/00/23_050/0007302	New Leaf Česko 2	43,75 / Nevyhověl	Pro: 4 Proti: 0 Zdržel se: 0 Nepřítomen: 1

Odůvodnění výsledného bodového / slovního hodnocení pro každý z hodnocených projektů je uvedeno v jednotlivých věcných hodnoceních v příloze tohoto zápisu.

Zápis je vyhotoven přímo na jednání hodnotící komise, k jeho znění nebyly vzneseny žádné připomínky. Všichni členové vyjádřili souhlas s jeho zněním.

Přílohy:

- Prezenční listina
- Vypracované věcné hodnocení (pro každý hodnocený projekt – viz výše) jedno hodnocení
- Příloha č. 3 Záznam o průběhu jednání komise

Soulad zápisu s průběhem a výsledky jednání potvrzuje:

Tajemník hodnotící komise	
Datum	12.6.2026
Jméno	
Příjmení	
Podpis	

Předseda / místopředseda hodnotící komise	
Datum	12.6.2026
Jméno	
Příjmení	
Podpis	

Detail hodnocení

Název projektu New Leaf Česko 2
Registrační číslo projektu CZ.03.03.01/00/23_050/0007302

Kód hodnotitele

Pořadí hodnocení 3
Kolo hodnocení Hodnocení žádosti o podporu
Fáze hodnocení Věcné hodnocení
Datum hodnocení 12. 6. 2026
Status Nevyhověl
Soubor kritérií OPZ+ _VH_sociální inovace_projekt v realizační fázi
Finalizováno Ano
Platný Ano
Výsledek (v bodech) 43,75
Počet hodin
Arbitr Ne
Opravný hodnotitel Ne

Popis hodnocení

Komentář k hodnocení Žadatel předkládá projekt již potřetí. Oproti prvnímu podání jde o výrazné věcné zlepšení, protože aktuální verze už lépe popisuje model, zapojené organizace a implementační logiku. Oproti druhému podání jde o dílčí, nikoliv zásadní zlepšení. Projekt je nyní srozumitelnější a lépe operationalizovaný, ale stále nedostatečně odpovídá na nejdůležitější otázku výzvy: jak se z dočasně financovaného a intenzivně podporovaného demonstračního modelu stane udržitelné a přenositelné řešení pro běžnou praxi sociálních služeb. Zásadním problémem zůstává evaluace, která formálně ani obsahově neodpovídá požadavkům výzvy. Jinými slovy: žadatel lépe vysvětlil co chce dělat a částečně jak to bude během projektu řídit, ale stále nepřesvědčivě vysvětluje, jak to přežije po projektu, jak se to bude šířit dál a jak to evaluace skutečně prokáže v logice požadavků výzvy.

Komise nijak nezpochybňuje samotný model výlučného sociálního pracovníka ani smysluplnost intenzivní, vztahově orientované sociální práce s nízkým caseloadem. Tento směr považuje za odborně legitimní, podložený a v praxi i v zahraničí ověřený a oceňuje, že žadatel disponuje skutečnou expertízou, dobrým teoretickým ukotvením i praktickou zkušeností. Předmětem hodnocení tedy není otázka, zda má tento přístup smysl, ale otázka, zda předložený projekt ve své konkrétní podobě obstojí jako projekt šíření ověřeného přístupu, kterým má podle zaměření výzvy být.

A právě zde komise nachází zásadní slabinu, která prostupuje celou žádostí. Šířit lze smysluplně jen to, co je ustálené, jasně vymezené a přenositelné. Projekt však nevymezuje, co je vlastním přenášeným jádrem řešení, tedy které prvky jsou nezbytné a za jakých personálních, finančních a organizačních podmínek je model udržitelný i mimo projektové prostředí. Příloha s popisem modelu líčí žádoucí cílový stav, nikoli cestu, jak ho organizace dosáhne vlastními silami. Žadatel přitom sám výstižně pojmenovává, proč organizace tento model nezavádějí, tedy zahlcení provozem, chybějící financování a výkonovou logiku systému. Tím ovšem sám definuje jádro problému jako strukturální. Navržené řešení tuto bariéru nepřekonává, nýbrž ji na dobu 15 měsíců nahrazuje dvěma externě financovanými úvazky v každé organizaci. Lze důvodně předpokládat, že za takto vytvořených

nadstandardních podmínek budou výsledky u klientů pozitivní, není však doloženo, jak má tento stav přetrvat poté, co dotace skončí, v organizacích s běžným caseloadem 80 až 200 klientů. S tím souvisí nevyjasněný smysl celého projektu. Pokud je model podle žadatele již ověřený a hlavní překážkou je systémové nastavení, není zřejmé, k čemu má projekt ve výsledku trvale posloužit. Zda k tomu, aby organizace na vlastní zkušenost zjistily, že takto pracovat chtějí, na což ovšem nemají po skončení dotace prostředky, zda k dalšímu ověřování, což by bylo v rozporu s tvrzením o ověřenosti, nebo k vyvolání systémové poptávky, která však zůstává na úrovni záměru. Žadatel navíc část projektu staví na technologickém nástroji Flins s umělou inteligencí, u něž zůstává nedoloženo, jak se vztahuje k běžnému provozu a povinné evidenci organizací, zda reálně přináší deklarovanou úsporu času a jak je zajištěno bezpečné a zákonné zpracování citlivých dat zranitelné cílové skupiny. Žadatel přesvědčivě ukázal, že cesta vede správným směrem, předložený projekt však tuto cestu znovu prochází za dočasně vytvořených podmínek, aniž by doložil, jak ji zpřístupní těm, kdo stejné podmínky nemají.

Hodnotící komise nedoporučuje projekt k podpoře.

Poznámka k výsledku

Kritéria hodnocení

Kritérium	Funkce	Vyhověl	Minimum bodů	Maximum bodů	Způsob hodnocení	Min. bod. hranice	Počet bodů	Deskriptor	Odůvodnění	Relevantní
1. Potřebnost	K	Ne	7,50	30,00		0,00	11,25			Ano
1.1. Potřebnost navrženého řešení problému; Hodnocena je prokazatelnost potřebnosti nového řešení, tj. význam problému a (ne)dostupnost jeho řešení, a dále kvalita podkladů, ke kterým žadatel dospěl a které dokládají potřebnost a relevantnost řešení pro cílovou skupinu.	K	Ne	3,75	15,00		7,50	3,75	nedostatečné	Hodnotící komise konstatuje, že žadatel identifikuje relevantní a společensky významný problém: vysoký caseload sociálních pracovníků, výraznou administrativní zátěž a z toho vyplývající omezenou možnost poskytovat klientům v komplexní sociální nouzi dlouhodobou, individualizovanou a vztahově orientovanou podporu. Problém je popsán srozumitelně a jeho dopady na koncové uživatele jsou věcně uvěřitelné. Žadatel správně poukazuje na to, že za běžných kapacitních podmínek se pracovníci často dostávají do režimu krizového řešení a administrativního doprovázení, zatímco prostor pro systematickou práci na stabilizaci situace klienta je omezený. Tuto argumentaci HK považuje za odborně přesvědčivou a v souladu se zkušeností praxe. HK zároveň oceňuje, že aktuální verze projektu oproti předchozím podáním lépe konkretizuje problémy jednotlivých zapojených organizací. U Armády spásy je popsána stagnace části klientů Nízkoprahového denního centra Malešice a nedostatečná kapacita pro intenzivní individuální práci; Charita Lovosice očekává přenos přístupu do regionální praxe a rozšíření kontaktu s novými klienty; Renadi zdůrazňuje potřebu prohloubení nízkoprahové a terénní práce. Z doložených vyjádření partnerů je patrné, že organizace problém vnímají jako relevantní a mají motivaci se zapojit. HK přitom nijak nezpochybňuje samotný model výlučného sociálního pracovníka ani smysluplnost intenzivní, vztahově orientované práce s nízkým caseloadem. Tento směr považuje za odborně legitimní, podložený a v praxi i v zahraničí ověřený a není o něm mezi odbornou veřejností zásadní spor. Předmětem posouzení tak pro HK není otázka, zda má výlučný pracovník smysl, ale zda předložený projekt ve své konkrétní podobě prokazuje potřebnost právě takto navrženého řešení. A právě zde nachází dvě slabá místa. Za prvé, žadatel přesvědčivě dokládá, že intenzivní práce s nízkým caseloadem je žádoucí, méně už ale to, čím je potřebné právě toto šíření tímto žadatelem ve vztahu k tomu, co v	Ano

									<p>oblasti bydlení a bezdomovectví v ČR již probíhá. Z textů žádosti nevyplývá vymezení vůči existujícím aktérům a paralelním snahám o šíření obdobných přístupů, takže není zřejmé, zda projekt vyplňuje skutečnou mezeru, nebo souběžně dělá to, co je již rozpracováno jinde. Za druhé, a to je pro komisi podstatnější, žadatel sám v příloze Model výlučného sociálního pracovníka pojmenovává, proč organizace tento model nezavádějí samy: zahlcení provozem, absenci ověřené metodiky, chybějící vnější poptávku a to, že na změnu jsou samy. Tím ovšem definuje jádro problému jako strukturální a systémové. Z žádosti přitom vyplývá, že projekt potřebné podmínky (nízký caseload, čas na vztah) po dobu 15 měsíců dočasně vytváří dvěma externě financovanými úvazky v každé organizaci, tedy strukturální překážku spíše obchází tím, že ji na dobu projektu nahradí dotací, než aby ji řešil. Tato pochybnost vede HK k otázce po smyslu navrženého řešení, na kterou v žádosti nenachází odpověď. Pokud žadatel sám tvrdí, že o funkčnosti modelu není spor a že hlavní překážkou je systémové nastavení, není zřejmé, k čemu má projekt ve výsledku posloužit. Nabízejí se tři možnosti interpretace a žádná z nich žádost neposouvá k jasnosti. Buď je cílem, aby organizace na vlastní zkušenost zjistily, že takto pracovat chtějí, pak ovšem prostředky na udržení modelu po skončení dotace nemají a žádost nedokládá, odkud by je vzaly. Nebo je cílem model znovu ověřit, čemuž nasvědčuje deklarované pojetí projektu jako kvazi-experimentální studie i indikátor ověřeného nástroje. To by však bylo v rozporu s tvrzením, že model je již ověřený, a vracelo by projekt do fáze testování. Nebo je cílem vyvolat poptávku stakeholderů a systémovou změnu, pak ale tato linie (KA4) zůstává na úrovni obecného záměru bez doložení, jak konkrétně k závazku zadavatelů či ke změně financování povede. Dokud zůstává nejasné, který z těchto smyslů projekt sleduje, zůstává oslabena i samotná potřebnost. Tento nedostatek nebyl vyjasněn ani během účasti žadatele na HK. HK si rovněž všímá, že klíčové tvrzení o ověřenosti modelu se opírá o jediný doložený podklad, přílohu Zkušenosti s přístupem. Ten uvádí konkrétní výsledky, například pokles psychických obtíží o polovinu, 22 procent zabydlených klientů či nárůst příjmu, a to i s porovnáním vůči kontrolní skupině a s vyjádřením velikosti efektu. Chybí však velikost vzorku, použité měřicí nástroje a samotná metodika převzatá z kanadské studie není přiložena, takže validitu a zobecnitelnost zjištění nelze plně posoudit. Komise data nezpochybuje, jako jediná opora pro potřebnost nového řešení však mají omezenou</p>	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

									průkaznost. Celkově HK hodnotí potřebnost jako dostatečně popsanou a datově podloženou na úrovni problému. Zásadní slabinou není odbornost přístupu, kterou komise uznává, ale to, že projekt nedokládá potřebnost právě této podoby řešení: na strukturální bariéru, kterou sám žadatel označil za rozhodující, odpovídá jejím dočasným dotačním nahrazením a neujasňuje, jakému trvalému účelu má řešení posloužit.	
1.2. Znalost a poznání; Hodnocena je prokázaná znalost stávajícího poznání a potřeb cílové skupiny, a to nejen na základě rešerše literatury / desk review, ale také vlastního testování.	K	Ano	3,75	15,00		7,50	7,50	dostatečné	Hodnotící komise hodnotí znalostní zázemí projektu jako jeho nejsilnější stránku. HK oceňuje, že žadatel prokazuje dobrou odbornou orientaci v principech intenzivní, vztahově orientované sociální práce s nízkým caseloadem. Z předložených podkladů je zřejmé, že žadatel rozumí významu kontinuity vztahu, práce v přirozeném prostředí klienta, flexibility, nízké administrativní zátěže, týmové reflexe a práce s daty. Model výlučného sociálního pracovníka je v aktuální verzi popsán výrazně konkrétněji než v předchozích podáních: vymezuje role traffic managera, case managera a výlučného pracovníka, pracuje s diferenciací klientů podle intenzity potřebné podpory a popisuje organizační předpoklady zavedení modelu. HK v tomto směru konstatuje významný posun oproti dřívější výtce, že nebylo zřejmé, jak nový přístup konkrétně vypadá. HK dále pozitivně hodnotí, že žadatel předkládá zkušenosti z předchozího projektu New Leaf Česko a zasazuje je do mezinárodně známých konceptů, zejména relational social work, intenzivního case managementu a Critical Time Intervention. Přesvědčivě popisuje, že přístup nejlépe funguje u klientů s kumulovanými bariérami, u nichž běžná krátká či epizodická podpora nevede ke stabilizaci, a že jeho limity se projevují zejména tam, kde chybí návazné služby nebo kde duševní zdraví klienta vyžaduje souběžnou klinickou podporu. Současně však HK nadále vnímá podstatnou nejasnost v tom, co přesně je již ověřeným jádrem metody a co je v projektu dále vyvíjeno nebo adaptováno pro český kontext. Projekt kombinuje více prvků: nízký caseload, výlučného pracovníka, týmovou reflexi, HCD, flexibilní rozpočty, AI/evidenční systém Flins, evaluaci fidelity a advokační práci. Tyto prvky jsou samy o sobě relevantní, avšak žádost nevynechává dostatečně jasně, které z nich jsou nezbytnou součástí metody, které jsou pouze podpůrné a zda je model přenositelný i bez technologické podpory Flins nebo bez projektově financovaných dodatečných kapacit, částečně toto žadatel dovysvětlil na osobní účasti na HK. Současně však komise konstatuje limit, který se táhne celým doložením poznání, totiž omezenou transparentností toho, jak	Ano

									žadatel ke svým zjištěním došel. Poznatky z předchozího testování nejsou předloženy v podobě systematicky strukturovaných a ověřitelných dat, která by umožnila posoudit velikost, stabilitu a přenositelnost dosažených změn. Aktuální verze sice lépe ukazuje, co se žadatel z předchozí fáze naučil, ale stále není zcela přesvědčivě doloženo, že metoda je již zralá pro širší šíření, nikoli že projekt bude dále ověřovat její implementovatelnost v chráněných projektových podmínkách. HK proto hodnotí znalost a poznání jako odborně silné v oblasti porozumění dobré praxi sociální práce, avšak pouze částečně přesvědčivé ve vztahu k požadavku výzvy na šíření ověřené, stabilizované a jasně přenositelné metody.	
2. Účelnost	K	Ne	7,50	30,00		0,00	7,50			Ano
2.1. Zlepšení a dopad; Hodnocen je potenciální dopad projektu na zvýšení kvality života cílové skupiny.	K	Ne	3,75	15,00		7,50	3,75	nedostatečné	Účel projektu je v základní rovině srozumitelný a odborně relevantní. Žadatel usiluje o zavedení intenzivnější, vztahově orientované sociální práce s nízkým caseloadem do tří partnerských organizací, čímž má dojít ke zvýšení kvality přímé práce s klienty v komplexní sociální nouzi. Zlepšení má sloužit jak pracovníkům partnerských organizací, kteří získají prostor pro kvalitnější a méně administrativně zatíženou práci, tak především koncovým uživatelům služeb, u nichž se očekává stabilizace životní situace, lepší orientace v systému podpory, snížení krizových situací a posílení důvěry ve spolupráci se službou. Cíl projektu je formulován poměrně jasně: rozšířit model výlučného sociálního pracovníka do tří dalších týmů poskytovatelů sociálních služeb, ověřit jeho fungování v různých organizačních kontextech a vytvořit podklady pro další šíření. Plánované výstupy, zejména individuální metodiky implementace, data z Flinsu, evaluační zpráva a doporučení pro škálování, jsou s tímto cílem v zásadě propojeny. Zásadní slabinu však HK spatřuje v dlouhodobém dopadu a udržitelnosti. Projekt velmi pravděpodobně dokáže po dobu svého trvání vytvořit v zapojených organizacích podmínky pro kvalitnější práci: financuje nové pracovní úvazky, metodickou podporu, mentoring, supervize, technologickou podporu i flexibilní rozpočty. Méně přesvědčivé je však popsáno, jak bude dosažený způsob práce udržen po skončení projektového financování a jak bude možné jej šířit do dalších organizací bez obdobně silné externí podpory. V tomto smyslu projekt směřuje spíše k dočasnému posílení kapacit organizací než k dostatečně prokázanému, reálně přenositelnému a udržitelnému zlepšení poskytovaných služeb. Dopad samotného předkládaného projektu zůstává popsán slovně, ale není ukotven v měřitelných závazcích. Zřetelné je to zejména u konečných příjemců, tedy 105 klientů, s	Ano

									nimiž má být v rámci aktivity pracováno. Právě jejich situace nese veškerou váhu deklarovaného dopadu, přitom tuto skupinu žádný indikátor projektu nezachycuje. Zlepšení, kvůli kterému projekt existuje, tak zůstává mimo to, co projekt měřitelně sleduje a k čemu se zavazuje, a komise nemá oporu pro posouzení jeho rozsahu a stability. HK dále podotýká, že celý předpokládaný dopad je podmíněn tím, že model bude v praxi naplněn ve své definující podobě. Žadatel přitom sám staví projekt tak, že teprve bude zjišťovat, nakolik se to ve třech různých organizacích daří. Dopad je tedy v žádosti prezentován jako téměř jistý výsledek, ačkoli jeho předpoklad, tedy věrné zavedení modelu, je sám otevřenou otázkou, kterou má projekt teprve zodpovědět. Konečně, i kdyby k pozitivním změnám během realizace došlo, není doloženo, zda přetrvávají po skončení dotace, neboť jsou navázány na dočasně posílené kapacity. HK proto hodnotí dopad na širší praxi sociálních služeb a veřejnost jako nedostatečně přesvědčivě doložený. Není proto zřejmé, zda projekt přinese trvalé zlepšení, nebo dočasné zlepšení po dobu financování. Dopad není ukotven v měřitelných cílových závazcích, zcela pomíjí měření změny u konečných příjemců a je podmíněn dosud neověřenou mírou naplnění modelu a že jeho trvalost zůstává nedoložena.	
2.2. Způsob vyhodnocení a evaluace; Hodnoceno je nastavení evaluace řešení.	K	Ne	3,75	15,00		7,50	3,75	nedostatečné	Hodnotící komise konstatuje, že způsob vyhodnocení a evaluace je slabinou projektu. Žadatel sice předkládá popis evaluační aktivity, který obsahuje náznak řady relevantních prvků, zejména průběžné sledování implementace, práci s daty z evidenčního systému Flins a snahu rozlišovat mezi tím, zda model nefunguje, nebo zda nebyl realizován v dostatečné kvalitě. HK pozitivně hodnotí především pozornost věnovanou implementační fidelitě. Navržené sledování caseloadu, frekvence a typu kontaktů, podílu přímé práce a administrativy, využití flexibilních rozpočtů či účasti na supervizích by mohlo být pro řízení projektu i pro porozumění přenositelnosti modelu velmi užitečné. Konkrétní přístup ke sledování fidelity je však problematický. HK má výhrady k datům z evidenčního systému Flins. Z přílohy Prompt a ze dvou doložených ukázek je patrné, že klíčové hodnocení, totiž do jaké míry je model u klienta naplněn (skóre 0 až 12 a dílčí body 0 až 2), vytváří umělá inteligence ze záznamů sociálních pracovníků. Toto skóre je nicméně odborným odhadem převedeným do čísla, nikoli objektivně změřenou hodnotou, a v žádosti není doloženo, že by ho někdo ověřoval, například porovnáním s nezávislým posouzením člověka. Při osobní účasti navíc zaznělo, že Flins spolupracuje s různými LLM modely dle	Ano

									<p>volby organizace (GPT, Claude, Gemini), což vyvolává závažnou otázku i k inter-rater reliabilitě posouzení. Velká část evaluace přitom s tímto skóre dál pracuje jako s tvrdým datem (porovnání mezi týmy, hledání vztahů mezi intenzitou práce a výsledky). Komise tím nezpochybňuje užitečnost nástroje pro reflexi praxe, upozorňuje však, že stojí-li „objektivní“ datová vrstva evaluace zčásti na nekontrolovaném odhadu nástroje (či různých nástrojů), snižuje to průkaznost závěrů, které z ní mají vzejít. Přínosné v rámci evaluace je, že žadatel uvažuje o mechanismových vztazích, např. mezi intenzitou kontaktu a stabilizací klienta, kontinuitou vztahu a zapojením klienta nebo snížením administrativy a navýšením přímé práce. Současně však HK konstatuje, že předložený evaluační design jako celek neodpovídá požadavkům výzvy ani formálně, ani obsahově. Formálně chybí samostatně a přehledně zpracovaný evaluační design ve smyslu základního evaluačního dokumentu. Popis KA3 sice tuto roli částečně doplňuje, ale neobsahuje některé klíčové náležitosti očekávané výzvou. Především zcela chybí explicitně formulované evaluační otázky a není zřejmé, jak budou jednotlivé otázky zodpovězeny, jaké metody a data budou k jejich zodpovězení využity a jak budou výstupy evaluace strukturovány. Přesnou formulaci evaluačních otázek nebyl žadatel schopen sdělit ani na osobní účasti. HK by ocenila dostatečné rozpracování harmonogramu evaluace a personální zajištění evaluace nad rámec obecné informace o existenci pozice evaluátora. Chybí také jasné rozdělení odpovědností mezi interní evaluaci, práci s daty ve Flinsu, případnou externí analytickou podporu a zapojené organizace. V rámci diskuze při osobní účasti vyplynulo, že žadatel v tuto chvíli nemá domluveného evaluátora. Obsahově není dostatečně přesvědčivě ukázáno, jak evaluace pokryje tři úrovně požadované výzvou: změny u podpořených organizací, dopad na koncové uživatele služeb a změny v systému, v němž k šíření dochází. Popis evaluace se relativně silně věnuje implementaci modelu a částečně pracovníkům a týmům, ale méně jasně dopadu na klienty a jen velmi obecně změně v oblasti systému. Zvláště u koncových uživatelů není zřejmé, jak bude zachycen jejich vlastní hlas, zkušenost s podporou, změna kvality života, subjektivní bezpečí, vztah ke službě a případné nežádoucí dopady intenzivní vztahové práce. U systémové roviny chybí jasná operacionalizace toho, co by bylo považováno za změnu a jak by se poznalo, že k ní projekt přispěl. HK dále považuje za metodologicky problematické označení evaluace jako „kvazi-experimentální longitudinální studie“. Předložený popis neobsahuje</p>	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

									<p>srovnávací skupinu bez intervence, kauzálně formulovanou evaluační otázku, postup výběru srovnávacích případů ani metodu, která by umožnila věrohodně odhadovat kontrafaktuální situaci. Paralelní sledování tří organizací realizujících stejný model v různých kontextech samo o sobě kvazi-experiment nepředstavuje. Informace podané k této věci při osobní účasti byly poměrně vágní a nejasné. V tomto typu projektu by HK za vhodnější nepovažovala snahu o kvazi-experimentální či kontrafaktuální design, ale robustní theory-based impact evaluation zaměřenou na vysvětlení, za jakých podmínek, skrze jaké mechanismy a s jakými výsledky se model daří přenášet. HK tedy oceňuje dílčí myšlenky navržených evaluačních nástrojů, zejména sledování fidelity a využití dat k průběžnému učení. Celkově však hodnotí evaluační design jako nedostatečně zpracovaný vzhledem k požadavkům výzvy. Evaluace obsahuje zárodky smysluplného theory-based přístupu, ale není metodologicky ukotvena, neobsahuje základní evaluační otázky a nepřesně se označuje jako kvazi-experimentální bez bližší specifikace. V současné podobě proto neposkytuje dostatečnou jistotu, že bude možné věrohodně vyhodnotit dopady projektu, podmínky přenositelnosti modelu a jeho systémový potenciál. HK zde připomíná, že součástí inkubační fáze by měla být nejen inkubace samotné intervence, nýbrž i inkubace její evaluace, což však v tomto případě neproběhlo s výsledkem, který by odpovídal požadavkům výzvy. Nedostatky v evaluaci jsou přitom opakovaným problémem, kdy konzultace s týmem sociálních inovací by mohla pomoci, žadatel ji však nevyužil.</p>	
3. Efektivnost	K	Ano	2,50	10,00		0,00	7,50			Ano
3.1. Efektivita projektu a rozpočet; Hodnoceno je efektivní a hospodárné použití zdrojů s ohledem na plánované a potřebné výstupy projektu.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	7,50	dobré	<p>Hodnotící komise konstatuje, že celková výše rozpočtu je vzhledem k délce realizace, počtu zapojených organizací a charakteru plánovaných aktivit v zásadě přiměřená. Určitou slabinou je nižší přehlednost rozpočtu ve vztahu ke klíčovým aktivitám. V samotné žádosti není vždy zcela zřejmé, které konkrétní položky náleží ke které aktivitě a jak přesně podporují její výstupy. Z příloh lze tuto vazbu do určité míry dovodit, nicméně žádost by v tomto směru mohla být výrazně srozumitelnější. Obtížněji se tak posuzuje efektivita ve vlastním smyslu, tedy poměr vložených prostředků k plánovaným a potřebným výstupům. Projekt žádá 12 498 690 Kč na 15 měsíců, přičemž měřitelné výstupy, k nimž se zavazuje, jsou poměrně skromné, totiž podpora 9 osob z řad pracovníků (dále pak v indikátorech zachycený jeden ověřený nástroj a pět dokumentů). Práce se 105 klienty, která tvoří vlastní obsah projektu, není v</p>	Ano

									indikátorech zachycena, a jak komise uvedla u kritéria dopadu, změna u těchto klientů se neměří vůbec. Komise dále upozorňuje na jednu vnitřní nevyváženost rozpočtu. Na přímou krizovou pomoc klientům, tedy na flexibilní rozpočty, které jsou popisovány jako jeden z pilířů modelu, je vyčleněno 105 000 Kč (3 x 35 000). Na příspěvky klientům za vyplnění evaluačních dotazníků je přitom vyčleněno 210 000 Kč, tedy dvojnásobek. Projekt tedy vydá na sběr evaluačních dat více než na samotnou okamžitou pomoc klientům v nouzi. HK tuto skutečnost vnímá jako signál, že váha mezi měřením a vlastní intervencí je vychýlena směrem k měření. Přetrvává rovněž nejasnost u nákladů na evidenční systém Flins. V příloze KA1 je uvedena položka „Evidenční systém Flins s implementovaným AI modulem a modulem pro evidenci individuálních rozpočtů, 3 x 65 000". Tato položka není rozklíčována z hlediska toho, co cena zahrnuje (licence, implementace, školení, podpora), ani z hlediska nezbytnosti pro fungování modelu. Komise ji navíc v jednotkovém rozpočtu žádosti mezi přímými náklady nedohledala, a není proto zřejmé, zda je hrazena z nepřímých nákladů, nebo jinde.	
4. Hospodárnost	K	Ano	2,50	10,00		0,00	7,50			Ano
4.1. Hospodárnost; Hodnocen je žadatelův přístup k hospodárnému využití zdrojů v projektu.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	7,50	dobré	Hodnotící komise konstatuje, že projekt je z hlediska hospodárnosti navržen v zásadě přijatelně. Náklady směřují převážně do přímé práce a odborné podpory šíření přístupu, tedy do položek, které mají zřejmou vazbu na podstatu projektu. Projekt nevykazuje znaky budování nadbytečných paralelních struktur a navazuje na již existující zkušenost žadatele i zapojených organizací. To odpovídá charakteru projektu šíření a komise to vnímá jako hospodárné východisko, neboť se neplatí znovu za vývoj toho, co již vzniklo. Jako přiměřené hodnotí komise i jednotkové ceny u řady položek. Tablety pro pracovníky (6 500 Kč za kus), sazby supervizí či dohod o provedení práce nevybočují z obvyklých cen a nevzbuzují pochybnost o hospodárnosti. Komise rovněž oceňuje, že žadatel u některých nákladů uvádí jejich účel, například příspěvek klientům za vyplnění dotazníku zdůvodňuje zkušeností, že zvyšuje návratnost a kvalitu dat. Zdrženlivější je komise tam, kde hospodárnost závisí na nezbytnosti dané položky pro samotný model, a tato nezbytnost není doložena. Týká se to opět technologického nástroje. Pokud by se ukázalo, že obdobné evidence a reflexe lze v zapojených organizacích dosáhnout i bez pořízení samostatného systému (organizace již nějaké evidenční systémy provozují), bylo by namístě ptát se, zda jde o nezbytný, nebo doplňkový náklad. Bez vyjasnění vztahu nástroje ke stávající evidenci služeb (zda jej nahrazuje,	Ano

									doplňuje, či se vede souběžně) nelze plně posoudit, zda je tato část prostředků vynaložena hospodárně. Komise dále podotýká, že hospodárnost projektu nelze oddělit od jeho udržitelnosti. Prostředky jsou vynakládány na dočasné vytvoření nadstandardních podmínek po dobu 15 měsíců. Pokud po skončení dotace nebude jak tyto podmínky udržet, je z hlediska hospodárnosti relevantní otázka, zda jednorázově vynaložené prostředky vytvoří trvalou hodnotu, nebo zda jejich efekt skončí spolu s financováním. Žadatel na udržení reaguje záměrem advokační práce a postupného uvolnění úvazků reorganizační služby, jde však zatím o záměr, nikoli o doložený mechanismus.	
5. Proveditelnost	K	Ano	5,00	20,00		0,00	10,00			Ano
5.1. Způsob zapojení aktérů (cílové skupiny a stakeholderů) a kapacity pro řešení ; Hodnoceno je využití potenciálu cílové skupiny v projektu, kapacity žadatele pro řešení a možnosti spolupráce s dalšími aktéry.	K	Ano	2,50	10,00		5,00	5,00	dostatečné	Zapojení partnerských organizací je v projektu popsáno relativně konkrétně a odpovídá základní logice šíření inovačního řešení. Hodnotící komise oceňuje, že žadatel vstupuje do projektu s konkrétně vyjednanou spoluprací. Na rozdíl od obecné deklarace partnerství jsou doloženy tři jmenované organizace (Armáda spásy CSSKL, Charita Lovosice, Renadi), s nimiž je spolupráce popsána a u nichž jsou přiložena vyjádření o spolupráci. Komise však upozorňuje na podstatný rozdíl mezi deklarovaným záměrem spolupracovat a doloženým závazkem změnu nést. Přiložené dokumenty jsou svým charakterem vyjádření o spolupráci, tedy potvrzení záměru, formulace typu „potvrzujeme náš záměr spolupracovat“ a „očekáváme“. Nejde o závazek organizace převzít a udržet model po skončení projektu. To je u projektu šíření, jehož smyslem má být trvalé ukotvení přístupu, zásadní rozdíl, neboť právě ochota a schopnost organizace nést změnu i bez projektových prostředků rozhoduje o tom, zda zapojení aktérů má smysl přesahující dobu realizace. Tento závazek z doložených vyjádření nevyplývá, HK neví, do jaké míry s tímto do toho uvedené organizace jdou. Žadatel prokazuje vlastní odbornou kapacitu, opírá se o tým s praktickou zkušeností z předchozí realizace, o roli odborného garanta, mentorů a designéra služeb. Komise rovněž kladně hodnotí promyšlenou volbu tří různých kontextů (velká metropolitní organizace, regionální služba ve strukturálně postiženém kraji, terénní práce se závislostmi), která dává projektu logiku a umožňuje sledovat přenos v odlišných podmínkách. Kapacity pro realizaci projektu jsou z hlediska dočasného zavedení modelu v partnerských organizacích nastaveny poměrně silně. Projekt vytváří nové úvazky sociálních pracovníků, počítá s metodickou podporou, mentoringem, evaluací, designérskou podporou, systémem Flins a flexibilními rozpočty. V	Ano

									<p>tomto smyslu HK považuje projekt za proveditelný: při dostupnosti projektového financování lze očekávat, že zapojené organizace budou schopny po dobu realizace vytvořit podmínky pro intenzivnější a individualizovanou práci s částí klientů. Pozitivní je také to, že žadatel pracuje s riziky, například s fluktuací pracovníků, odlišnými pracovními podmínkami projektových a běžných zaměstnanců nebo tlakem systému na návrat k výkonové logice. Slabší stránkou je však zapojení aktérů ve vztahu k dlouhodobému ukotvení a systémové změně. Projekt sice deklaruje práci se stakeholdery, advokační využití dat a zapojení akademického partnera, avšak konkrétní role zadavatelů sociálních služeb, samospráv, krajů či dalších rozhodovacích aktérů není dostatečně rozpracována. Není jasné, kdo má po skončení projektu převzít odpovědnost za financování nízkého caseloadu, flexibilních rozpočtů či podpůrných rolí, ani jak budou zapojené organizace schopny udržet nadstandardní kapacity v běžném provozu. V tomto ohledu žadatel při osobní účasti některé své předpoklady osvětlil. HK proto hodnotí zapojení aktérů a kapacity jako dobré pro účely dočasné implementace modelu u partnerů, avšak méně přesvědčivé ve vztahu k udržitelnosti a širšímu šíření. Projekt má reálné realizační kapacity, ale zatím nepředkládá dostatečně konkrétní strategii práce se systémovými aktéry, kteří by byli nezbytní pro přeměnu projektově vytvořených podmínek v dlouhodobě udržitelné nastavení sociálních služeb. Velmi problematické jsou také kapacity žadatele pro evaluaci, což plyne jednak z výše uvedených nedostatků v kritériu 2.2 a také z vyjádření při osobní účasti, ze které vyplývá, že žadatel evaluaci nepřipravoval s evaluátorem, který by evaluaci měl v případě realizace provádět, protože žádného takového domluveného zatím nemá.</p>	
<p>5.2. Způsob realizace aktivit a šíření; Hodnocena je vhodnost zvoleného způsobu realizace aktivit a potenciál šíření daného řešení.</p>	K	Ano	2,50	10,00		5,00	5,00	dostatečné	<p>Způsob realizace aktivit je na úrovni vlastního zavádění modelu do tří partnerských organizací popsán v zásadě srozumitelně a logicky. Projekt počítá s přípravnou fází, sladěním očekávání s vedením a týmy organizací, designérskými workshopy, nastavením nízkého caseloadu, využitím systému Flins, supervizemi, mentoringem, rolí lokálních garantů a průběžným sdílením zkušeností mezi organizacemi. Aktivity na sebe v základní logice navazují a lze očekávat, že při zajištění projektových kapacit povedou ke vzniku plánovaných výstupů, zejména k individuálním metodikám implementace a k ověření fungování modelu v různých organizačních kontextech. Hodnotící komise konstatuje, že na úrovni jednotlivých kroků je realizace navržena promyšleně. HK oceňuje, že</p>	Ano

									<p>aktuální verze projektu lépe než předchozí podání ukazuje, jak má být změna v organizacích prakticky řízena. Pozitivní je také důraz na přizpůsobení modelu konkrétním podmínkám jednotlivých služeb, zapojení vedení a pracovníků, peer learning a průběžnou reflexi. Zvolená forma realizace odpovídá charakteru šíření komplexnějšího pracovního modelu lépe než pouhé školení či metodické předání. Kritickým jádrem tohoto kritéria, jímž je potenciál šíření, naráží u HK na potíž, která se prolíná celým projektem a v této rovině je rozhodující. Výzva je zaměřena na šíření ověřeného přístupu, šířit lze přitom smysluplně jen to, co je ustálené, popsané a přenositelné do jiných podmínek. Projekt přitom sám pracuje tak, že teprve bude zjišťovat, nakolik se model ve třech různých organizacích daří naplnit, a vlastní ukázky žadatele naznačují, že ani v jeho dosavadní praxi nebyl klíčový rys modelu (výlučnost a kontinuita) plně naplněn. Projekt tedy fakticky stojí blíž dalšímu ověřování než šíření ověřeného, což je s účelem kritéria v napětí. Slabší stránkou však zůstává samotná logika šíření. Projekt stále dostatečně nevymezuje, co je minimální přenositelný „balíček“ řešení a které prvky jsou pro dosažení dopadu nezbytné. Není zcela jasné, zda je jádrem inovace pouze nízký caseload a výlučný pracovník, nebo také HCD, Flins/AI, flexibilní rozpočty, intenzivní mentoring, supervize a advokační práce. Tato nejasnost snižuje srozumitelnost budoucího šíření, protože není zřejmé, co přesně mají další organizace převzít a za jakých personálních, finančních a organizačních podmínek je model realizovatelný. Zásadní je, že není jednoznačně vymezeno, co je vlastním předmětem šíření. Žadatel deklaruje, že nepřenáší „jednu metodu“, ale nastavení služby. Příloha Model výlučného sociálního pracovníka sice popisuje, co se musí stát na úrovni týmu, klientů a organizace, ale popisuje žádoucí cílový stav, nikoli postup, jak ho organizace dosáhne vlastními silami. Bez tohoto vymezení nemá šíření jasný předmět. Samostatnou otázkou realizace je technologická součást modelu, evidenční systém Flins s AI modulem, na němž podle žadatele stojí klíčová úspora času, a tím i možnost nízkého caseloadu. Tato úspora (uváděných padesát minut na klienta) je v žádosti tvrzena, nikoli doložena, a přitom na ní visí celá vnitřní logika modelu. Současně není vyjasněn vztah Flinsu k tomu, co zapojené organizace již provozují a k čemu jsou povinny. Z žádosti není zřejmé, zda Flins má nahradit stávající evidenční systém organizace, běžet souběžně s ním, nebo sloužit jen v rámci projektu. Pokud poběží souběžně, vzniká dvojí zapisování, které deklarovanou úsporu administrativy</p>	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

									<p>zčásti popírá, a povinné vykazování vůči zadavateli i povinnou evidenci projektu OPZ+ Flins tak jako tak nenahrazuje. Pro projekt, jehož jádrem má být udržitelné zavedení změny do běžného provozu organizací, jde o zásadní nedořešenost. S tím souvisí i otázka bezpečnosti a ochrany osobních údajů, která je u práce s daty osob bez domova, se závislostí a s psychickými obtížemi mimořádně citlivá. Žadatel uvádí nosný slib, že žádná osobní data nejsou odesílána do externích AI služeb, tento slib však není ničím doložen, není uvedeno, jaký AI model je využíván (objasněno na HK), kde je provozován a v jakém právním režimu. Žadatel jmenuje rozumné principy (pseudonymizace pro evaluaci, rollová přístupová práva, informovaný souhlas, právo odmítnout evaluaci), zůstávají však na úrovni deklarace, bez doloženého posouzení vlivu na ochranu osobních údajů a bez vymezení právního základu zpracování. U nástroje, který má být spolu s modelem šířen do dalších organizací, je přitom právě bezpečné a zákonné nastavení zpracování citlivých dat předpokladem odpovědného šíření, a to v předložené podobě doloženo není. Komise si také všímá, že navržený způsob šíření nepřekonává překážku, kterou žadatel sám označil za rozhodující. Model funguje díky nízkému caseloadu, který je po dobu projektu vytvořen dvěma externě financovanými úvazky v každé organizaci. Mechanismus, jak má tento stav přetrvat po skončení dotace v organizacích, jejichž běžný caseload je 80 až 120 klientů, není doložen. Žadatel odkazuje na to, že organizace si úvazky reorganizací „odpojí“ a že získaná data využije k advokační práci, jde však o předpoklad, nikoli o doložený postup, a naráží přesně na ty systémové bariéry (financování, výkonová logika, vnější tlak), které projekt sám pojmenovává jako důvod, proč organizace model nezavádějí. Šíření tak v předložené podobě stojí na očekávání, že se po projektu najde to, co dnes v systému chybí. S tím souvisí i slabší doložení samotného mechanismu šíření za hranice tří zapojených organizací. Advokační a systémová rovina (KA4) je popsána jako záměr, opřený o decentralizovanou advokacii organizací a o roli akademického partnera, není však doloženo, jak konkrétně tento záměr povede k závazku zadavatelů, ke změně financování či k převzetí modelu dalšími subjekty. Výstupy projektu (ověřený nástroj, dokumenty, doporučení) jsou předpokladem šíření, nikoli jeho doložením. Žadatel jednoznačně slabě vymezuje přenášené jádro řešení ani podmínky jeho fungování mimo projektové prostředí, nepřekonává strukturální bariéru, kterou sám označuje za klíčovou, je potřeba dořešit vztah klíčového technologického nástroje k</p>	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

										běžnému provozu a povinnému vykazování organizací i jeho bezpečnostní a datový rámec, mechanismus širšího šíření zůstává na úrovni záměru. Projekt umožní vytvořit kvalitní demonstrační příklady, ale cesta od těchto příkladů k přenositelnému a dlouhodobě využitelnému modelu zůstává slabě rozpracována.	
--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	---	--

Přílohy posudku

Číslo přílohy hodnocení	Název přílohy hodnocení	Soubor
----------------------------	-------------------------	--------